

[Hørluf Rasmussen.]

skellige former for homoseksuel praktik, dog over for disse foreteelser har mistet den naturlige skyhed eller animositet.

Det forekommer derfor mig betænkeligt netop på grundlag af disse udtalelser, der følges op af en nærmere dokumentation i bogen, alene at vælte skylden over på de homoseksuelle, når der i virkeligheden kan være tale om en forsømmelse, der i højere grad kan lastes samfundet og andre ydre omstændigheder, og det får mig til at tvivle på, at man opnår noget ved at forhøje aldersgrænsen, hvad der jo efter den højtærede justitsministers og udvalgsflertallets opfattelse skulle være en beskyttelsesforanstaltning.

Der er intet, der tyder på, at det at inklade sig i et prostitutionsforhold til en homoseksuel skulle have en befordrende virkning hen imod en kriminel fremtid; derfor er forslaget uhyre betænkeligt, og der begås efter min opfattelse en stor uret mod de homoseksuelle. De unge er jo gennem den bestående straffelov beskyttet endog i meget høj grad, og formålet ville kunne opnås meget bedre, hvis de præventive foranstaltninger blev fulgt op af et udbygget sædelighedspoliti og en indsats af socialt uddannede personer.

De homoseksuelle har jo efter de gængse moralbegreber en afvigende kønsdrift, men den er dog ikke kriminel i sig selv. Man er stærkt på vej til en diskrimination, der kan synes at være udtryk for en ændret opfattelse i retning af, at homoseksualitet i sig selv er strafbart, og det kan jeg ikke medvirke til.

Jeg må derfor anbefale, at man stemmer for det af mindretallet stillede ændringsforslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov, ligesom jeg kan anbefale, at man vedtager det af justitsministeren stillede og af det samlede udvalg tiltrådte ændringsforslag til forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje.

Grøndahl: Udvalget vedrørende disse lovforslag har jo holdt 10 møder, men har kun haft ét samråd med justitsministeren — men det skyldes måske, at udvalget er så rigt forsynet med rettens folk.

Som ikke-jurist beklager jeg, at ministeren har været betænkelig ved at give det

i straffelovens § 57 omtalte tilsyn kompetence til at indbringe overtrædelser af vilkårene for retten. Der er ingen tvivl om, at en sådan bemyndigelse ville effektivisere tilsynet ganske betydeligt, og det trænger det så sandelig til.

Med hensyn til punkt 49, som angår homoseksuelle, er der inden for gruppen divergerende opfattelser.

Hvad angår § 293, der bl. a. vedrører biltyverier, ser jeg, at udvalget ikke har kunnet gå ind for, som af mig foreslået ved første behandling, at ordet „bøde“ blev strøget i denne paragraf, når der var tale om motordrevne køretøjer. Dette beklager jeg, da jeg mener, at en sådan ændring ville have forbedret paragraffen ganske betydeligt.

Hvad angår de foreslåede ændringer til retsplejelovens § 784, stk. 1, hvorefter varetægtsfanger under 18 år fremtidig skal undervises og beskæftiges ved anvist arbejde sammen med ældre fanger, deler jeg udvalgets betænkeligheder og mener ikke, at det er tilstrækkeligt, at kun de alvorligst belastede af de ældre fanger bliver holdt afsondret fra de unge. De unge lovovertrædere kan så udmærket finde på selv, så de behøver bestemt ikke gode råd fra de ældre årgange.

Ændringsforslaget til lov om rettens pleje § 1, punkt 12, stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, giver sikkert en mere smidig udformning af denne paragraf.

Den højtærede justitsminister var i sin skriftlige fremsættelse selv inde på, at tiltalefrald mod børne- og ungdomsforsorg, når den pågældende ikke fjernes fra hjemmet, men alene undergives børneværnstilsyn, undertiden kan savne fornøden effektivitet, og nævner i denne forbindelse, at det ville være hensigtsmæssigt at kombinere forsorgsvilkåret med en bøde, når den pågældende er betalingsdygtig, hvad denne under de nuværende forhold ofte vil være.

Heri er jeg ganske enig med den højtærede minister og kunne meget have ønsket, at denne indstilling, altså straf på pengepungen, også var fulgt op i § 57 i straffeloven angående de vilkår, der kan stilles ved en betinget dom. Jeg nævnte det ved første behandling. Det drejer sig om vilkår nr. 7, der efter min mening så afgjort skulle have stået i vilkårene som nr. 1. Indholdet i dette punkt, at den unge lovovertræder